

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "Εισοδηματική πολιτική που αφορά στο επί συμβάσει προσωπικό του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ., των ο.τ.α., του προσωπικού των Δ.Ε.Κ.Ο. και των τραπεζών του δημόσιου τομέα"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η Κυβέρνηση στην προσπάθεια που καταβάλλει για:

- τη δραστική μείωση του πληθωρισμού,
- τον περιορισμό των ελλειμμάτων του Κρατικού Προϋπολογισμού, των ν.π.δ.δ., των ο.τ.α., όπως και των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και
- τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, οδηγήθηκε στην ανάγκη επιβολής περιοριστικής εισοδηματικής πολιτικής. Η επιβολή της περιοριστικής εισοδηματικής πολιτικής για το προσωπικό του ευρύτερου δημόσιου τομέα κατέστη αναγκαία, εκτός από τους ανωτέρω λόγους και για λόγους ίσης μεταχείρισης των απασχολούμενων στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Στα πλαίσια αυτά και για την ενίσχυση του προγράμματος της δημοσιονομικής προσαρμογής η Κυβέρνηση αποφάσισε τη λήψη των περιλαμβανόμενων σε αυτό το σχέδιο νόμου, μέτρων.

Αθήνα 5 Μαρτίου 1992

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Σωτ. Κούβελας Νικ. Κλείτος

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Στέφ. Μάνος Ιωάν. Παλαιοκρασσάς

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Αρ. Κаланτζάκος

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Εισοδηματική πολιτική που αφορά στο επί συμβάσει προσωπικό του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ., των ο.τ.α., του προσωπικού των Δ.Ε.Κ.Ο. και των τραπεζών του δημόσιου τομέα

Άρθρο μόνο

1. Από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου και μέχρι τέλους του έτους 1992, απαγορεύεται η χορήγηση και συνομολόγηση με οποιονδήποτε τρόπο και για οποιονδήποτε λόγο αυξήσεων των κάθε είδους, φύσεως και ονομασίας αποδοχών και παροχών προς τους εργαζόμενους με οποιαδήποτε σχέση στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν.1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α') και της παρ. 5 του άρθρου 19 του ν. 1586/1986 (ΦΕΚ 37 Α').

2. Η απαγόρευση αυτή καλύπτει:

κάθε χορήγηση ή συνομολόγηση αυξήσεων, που γίνεται

με διάταξη, ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, μεσολάβησης, διαιτητικής απόφασης, υπουργικής απόφασης ή οποιουδήποτε είδους διοικητικής πράξεως κανονιστικού χαρακτήρα ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία και ειδικότερα:

κάθε είδους αύξηση στις αποδοχές των εργαζομένων δηλ. στους μισθούς, στα ημερομίσθια, στα ωρομίσθια, στα επιδόματα, στα βοηθήματα, στις αποζημιώσεις και στις οποιουδήποτε άλλες παροχές προς αυτούς, κατά οποιονδήποτε τρόπο ή με οποιαδήποτε μορφή ή ονομασία επιχειρείται είτε με αύξηση υφιστάμενων είτε με θέσπιση ή συνομολόγηση νέων τέτοιων αποδοχών ή παροχών.

Εκκρεμείς διαδικασίες ενώπιον οιασδήποτε Αρχής για τους ανωτέρω λόγους καταργούνται.

3. Δεν επιίπτον στον περιορισμό των αυξήσεων οι δαπάνες, που προέρχονται από τη μεταβολή της οικογενειακής καταστάσεως ή την υπηρεσιακή εξέλιξη των εργαζομένων βάσει των ισχυουσών διατάξεων κατά την ημερομηνία δημοσίευσής του παρόντος.

4. Αναστέλλεται για το έτος 1992, η ισχύς της διατάξεως του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27 Α').

5. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας δύναται να καθορίζεται το ανώτατο όριο των πάσης φύσεως δαπανών προσωπικού συμπεριλαμβανομένων των εργοδοτικών εισφορών προς τα ταμεία κύριας και επικουρικής ασφαλίσεως, για κάθε οργανισμό και επιχείρηση της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, οι οποίες δαπάνες πρόκειται να καταβληθούν κατά τη διάρκεια του 1992. Στο ανώτατο αυτό όριο δεν περιλαμβάνονται οι αποζημιώσεις λόγω λύσεως της σχέσεως εργασίας με οιονδήποτε τρόπο.

6. Με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας δύναται να επιβληθούν κυρώσεις, μετά από ακρόαση των ενδιαφερομένων, στους προέδρους, διοικητές ή γενικούς διευθυντές του κατά περίπτωση οργανισμού, επιχειρήσεως, ή τράπεζας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου οι οποίοι δεν εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος, εξαιρουμένων των οργανισμών της παρ. 5 του άρθρου 19 του ν. 1586/1986.

Οι ανωτέρω κυρώσεις συνιστανται:

α) στην άμεση λύση της θητείας, συμβάσεως ή οποιασδήποτε άλλης μορφής σχέσεως, που τους συνδέει με τον αντίστοιχο φορέα και β) στην καταβολή προστίμου ύψους μέχρι 12 μηνιαίων αποδοχών τους.

7. Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από την 5η Μαρτίου 1992.

Αθήνα 5 Μαρτίου 1992

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Σωτ. Κούβελας Νικ. Κλείτος

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Στέφ. Μάνος Ιωάν. Παλαιοκρασσάς

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Αρ. Κаланτζάκος